

Eva Fordinállová
Túžba

Cez mriežkovanie holých konárov briez sa pozerám so zavrátanou hlavou tam nahor, skadiaľ mi drobno bozkávajú čelo, oči, celú tvár kvapky živej vody omilostenia. Nesmelo sa rozpršavajúci dážďik mi prináša posolstvo Zhora: tvoja trauma sa už skončila, roztvor sa, darmo si hľadala tam, kde nieto nádeje! Nemáš takú náruč, aby si obsiahla všetky šírky, výšky a diaľky, čo na teba čakajú! Nemusíš vopred poznať ich tajomstvo. Stačí zacítiť túžbu zhodiť z pliec, čo ťa ťažilo, vytriasť z hlavy bremeno ilúzií! Len ten, čo dopadol na dno, môže začať stúpať nahor! Len ten, čo nevlastní nič, môže všetko získať! Len ten, čo stratil, môže nájsť! Len ten, čo sa zbavil závislosti, pochopí plný obsah slobody! Len ten, kto pretne viazanosť k jednému človeku, získa otvorenosť pre všetkých!
Kvapky živej vody mi drobno bozkávajú tvár a ja opäť začínam pociťovať prebúdzajúcu sa túžbu po všetkých šírkach, výškach a diaľkach, čo na mňa čakajú.

Eva Fordinállová
Mier

*Búrkový víchor vymetie z trinástej komnaty
úzkosť a napätie z čakania na čosi,
čo sa už nevráti,
aj to, čo nebolo a nikdy nebude,
nikdy sa nestane.*

Už dost!

*Výčítky z dávnych vín
-odkliate labute-
vzlietajú bielo nad lesy.*

*Zvon rozochvieva zmrákanie,
tep srdca splýva s ním.*

A kde je múdrosť?

Eva Fordinállová
Čo som ti, život, dala?

*Pripútala som ťa ako divokého koňa
k Záhoriu, môjmu centru sveta,
aby si skrotol, ale netrpel.*

*No ty máš stále v hrive hviezdy diaľav
a na kopytách lupienky a peľ,
v nozdrách ťa štekľí živicová vôňa.*

Kedy sa utíšiš?

*Cez všetky zlyhania a zrážky
preniesol si ma nad prekážky,
aj keď mám v duši, zväčša z vlastnej viny,
bolestné úrazy a časté
komplikované zlomeniny.*

*A ja? Čo som ti, život, dala?
Len stálu túžbu poznať šťastie
a lásku, ktorá bude stála,
veď v znamení mám zápasy a kríž.
Kedy sa utíšiš?*

Eva Fordinállová Poznanie?

*Pred mojím oblokom
v zelených hrivách briez
čerených vetrom,
šumí dážď.*

*Pamätáš ešte? Spomínaš?
Tak ako pred rokom
odtráha v kríkoch lupienky kvetom-
plachtia a sadajú mi na stôl.*

*Všetko je rovnaké, rovnako ako dnes,
vlani či predvlani
plynie prúd sklamaní,
len orgován mi pod oblokom povyrástol.*

*A zo všetkého zostane
azda len poznanie.*

Eva Fordinállová História

*Ešte mi niečo rozprávaj!
Z podtextu každej vety do krvi mi stúpa
dráždivá, lákajúca hudba -
a trpká ako víno, láska, ako stará báj.*

*To mesto navôkol je živou históriou.
Už toľko vojsk a vášní mizlo v čase jeho ulicami,
až z toho múdro pochopilo,
že tí, čo sú dnes spolu, zajtra budú sami,*

no život pôjde ďalej ako špirála

*- v závitoch iba trochu smútku, dáka dávna báj -
ešte mi niečo rozprávať,
aby mi zajtra aspoň múdrosť zostala.*

FORDINÁLOVÁ, Eva, 2008. *Vôňa Záhoria*. Skalica: Záhorské múzeum.

*

Eva Fordinállová Prebúdzanie

*V mlčiacom svetle zo snov vynára sa
krajina mojich túžob, nádejí,
ľahká hmla tajomstiev a živá krása,

ešte sa čosi dávno známe na mňa usmeje,
kým sa svet za priezorom viečok rozbelie.*

Eva Fordinállová Svitanie

*Zroseným svetlom precitla
v krajine duše žiara, túžba, hlad,
opäť sa vzpínam na krídla

z hmiel nížin, trápení a strát.
Cítim, že Pane, stále máš ma rád!*

Eva Fordinállová Brieždenie poznania

*Či neputujú všetci ľudia
po púšti svojho osamenia?
Za fatamorgánou sa rútia.

Veria, že prelud srdcom na skutočnosť zmenia.
Až u Teba však nájdu domov, mieru, pochopenia.*

Eva Fordinállová Malé srdce

*Nemám dosť sily uniesť veľkosť Tvojej lásky.
Som slabé, vystrašené, nerozumné dieťa,
stále Ti ešte neviem odpovedať na otázky.

Aj srdce veľké ako more sotva obsiahne Ťa -
to moje malé ako člň sa v búrkach neistôt a obáv zmieta.*

Eva Fordinállová
Božie dlane

*Veľké je tajomstvo a sila Tvojej lásky, Pane!
Vybrala som sa hľadať Ťa,
no Ty si mal už pripravené pre mňa nežné dlane.*

*Nech prázdne dni sa nevrátia!
Skrý ma do svojho objatia!*

Eva Fordinállová
Nový tvar

*Rozpusti rudu môjho srdca,
Ty, Majster nad majstrami,
kuj ho, kuj za horúca!*

*Žiaden Tvoj úder neporaní.
Nech iskry sršia a prežiarajú všetky strany!*

Eva Fordinállová
Rozjasnenie Svetlom

*Ty poznáš naše srdce, Pane, a sleduješ ho denne,
vieš, koľko trpkostí a zloby je v ňom,
bdieš nad nami, kým rozjasnia sa v náhle pochopenie.*

*Ty pracuješ v nás so svetlom i tieňom
a nečakane rozsvetľuješ lampy v srdci zamračenom.*

Eva Fordinállová
Návrat do ríše Ideí

*Moje putá sú rozťaté,
všetky dlhy mám vyplatené,
môj odchod rozplynie sa v návrate.*

*Tu dolu si už na mňa nik viac nespomenie
a vďačne zhasnem v Tvojom jasnom mene.*